

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
pol leta . . . 10 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja »Soča« v vseh tobakarnah.

»SOČA« ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu »Kakipot po Goriškem in Gradščanskem« in dvakrat v letu »Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez«. Na naročila brez dopolnjenega naročnine se ne oziramo.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Zveza in „zveza“.

»Gorica« se zopet trudi v potu svojega obraza spraviti s sveta tisto tako slovito zvezo dr. Gregorčiča s Pajerjem. Gregorčič še vedno ni obupal, da bi ne bilo mogoče prepričati svet, da tiste zveze ni pa je ni.

Cela naša javnost ve, da je dr. Gregorčič zvezan s Pajerjem, odkar ga je ta spravil leta 1901. v državni zbor s pomočjo furlanskih glasov. Prvo, kar je bilo, je bilo to, da je nehaj boj za slovensko šolo v Gorici, v deželni odbor pa je dobil Pajer svobodno roko, videli smo zvezo v deželnem zboru, prihajali so na dan vedno očitnejši znaki zveze, slednjič je bila tako očita, da so jo videli tudi oni, ki dolgo časa niso hoteli verjeti v njo.

Doživeli smo, da so se bavili s to zvezo javno klerikalci. — »Slovenec«, vrhno glasilo klerikalne stranke na Slovenskem, je ožigal to zvezo z ostrimi besedami, nadškof in knez je vrgel na njo svojo obsodbo, pred letošnjim zasedanjem pa se je trudila slovenska in furlanska duhovščina v deželi, da odvrne dr. Gregorčiča od zveze s Pajerjem; videli smo zvezo v deželnem zboru celo pred očmi samega nadškofa in kneza, videli smo jasno, kako kompaktno glasujejo laški liberalci in slovenski klerikalci ter kako popravlja Gregorčič, ako je kdo njegovih kaj zagrešil proti določbam zveze. Neizpodbitno je dokazana zveza dr. Gregorčiča s Pajerjem. Laški liberalci in klerikalci govorijo o njej kot dejstvu, slovenski klerikalci je ne tajijo čisto nič, ker je pač ni mogoče tajiti. Pristaši S. L. S. na Goriškem, — kakor imenuje »Slovenec« novostrujarje, pobijajo in obsojajo to zvezo čisto odkrito, in to v listu »Novi Čas«, ki se tiska v Gregorčičevi tiskarni — samo Gregorčičeva »Gorica« tají zopet zvezo. Včasih govori o delavni večini, namiguje, da niso nič nenavadnega politični dogovori med strankami, toda zveze ni pa je ni!

»Gorica« ve, da se vsaki pot blamira in osmeši, kadar zanikuje zvezo, katero vidi vsa naša javnost. Toda prokletstvo je prišlo nad njo, da jo taji dalje in dalje ter peha od sebe. Zveza pa pada na njo z isto težo, ne more se je otresti, zato njenja z nova moči, da bi jo pognala od sebe. Pravo Sisifovo delo!

Revčki si hočejo pomagati z namišljeno »zvezo Faidutti-Gabršček!« Pa tudi to jim ne pomaga nič. Sisifov kamen zdrži vedno zopet s hriba dol; tako pada na nje tudi zopet in zopet teža dejanske zveze, pa če iščejo še take opore proti tej teži. »Gorica« laže, ko trdi, da ni zveze Gregorčič-Pajer; laže pa tudi, ko piše o zvezi Faidutti-Gabršček. Kakšne zveze med »Slov. klubom« in laškimi klerikalci v deželnem zboru l. 1908. in 1909. ni bilo nikdar, »zveza« je obstajala le v tem, da so se zatiranci našli skupaj v svojo obrambo proti nasilnikom. Saj je naši javnosti dobro znano, kaj so počeli obstrukcionisti, kake pretirane zahteve so stavili, kako so hoteli, da si v manjšini, za deželni odbor večino itd. »Zveza« med večino pa je hotela le pravično razdelitev deželnega odbora in nič drugega. Vse je bilo povedano jasno, proste roke je imel »Slov. klub«.

Gregorčič je že star parlamentarec, zato bo pač vedel, kake stranke se strnejo včasih v opozicijo, v obrambo; tudi klerikalci in socialni demokratje, iščejo pač skupne obrambe v eni in isti reči, skupnega doseženja ene in iste zahteve. Tako je bilo, je in bo v parlamentarnem življenju. Nad to »zvezo« se ne more nikdo nič spodtikati, pač pa mora vsakdo obsoditi resnično zvezo Gregorčiča s Pajerjem, po kateri hlapčuje Gregorčič s svojimi »poslanci« Pajerju. Državnozborski mandat Gregorčičev leta 1901. je rodil zvezo, pravo zvezo, med njim in Pajerjem. Težko gorje je ta zveza za goriške Slovence, ali takrat se je rešil Gregorčič; ko se je potapljaj, ga je potegnil na varno Pajer. Od tod zveza, strašna, hlapčevska zveza; Pajer proste roke v deželni hiši, Gre-

gorčiču se pomaga strankarsko, da se je vzdrgi na površju v pomoč Pajerju. — Taka je zveza med njima, tako zvezo pozna vsa naša javnost. Zato je skrajno neumno od strani »Gorice«, tajiti jo, zraven pa še čvekati o »zvezi«, katere ni. Da so se našli »Slovenski klub« in laški klerikalci v obrambi proti nasilnikom leta 1908., to spada že v politično zgodovino — med Gabrščekom in Faiduttijem ni nobene zveze, pač pa obstoji nadalje, kakor obstoji že 10 let, zveza Gregorčiča s Pajerjem. — Mislimo, da je letošnje zasedanje dosti očitno pokazalo, da ni nobene zveze med Gabrščekom in Faiduttijem, kakor je tudi baš omenjeno zasedanje pokazalo v jasni luči zopet in zopet zvezo Gregorčiča s Pajerjem.

Pa kaj naj še pomaga Gregorčiču? »Gorica« pravi, da bi se mi zastoj trudili dokazati, da so laški klerikalci manj nasprotni Slovencev nego laški liberalci, alpač ter da s tem nevarnim nasprotnikom sta sklenila Gabršček-Gregorin zvezo. . . . Čujte, čujte, kako piše glasilo slovenske klerikalne stranke o drugi klerikalni stranki, kateri načeljuje sam infilirani prošt. Kako vendar so ti ljudje elastični, kako pišejo, kakor jim kaže. Drugače trdijo, da klerikalne stranke so pravične vsem, da le s takimi strankami je mogoča zveza od strani drugih krščanskih moč, tu pa meče glasilo slovenske klerikalne stranke laške klerikalce, in še posebej prošta, v en koš z laškimi liberalci, trdeč, da so nam vsi jednako nasprotni. Jemljemo na znanje, da piše tako list jedne klerikalne stranke o drugi. Morda je tudi vse to res, o tistem enakem nasprotju bi se dalo govoriti, ali res je pa tudi, da večjih in hujših petelinov, kakor so v Pajerjevi stranki, ni mogoče najti; v laški klerikalni stranki ni takih.

»Gorica« si je hotela pomagati s tem, da je naslikala laške klerikalce za naše nevarne nasprotnike, ali zveze Faidutti-Gabršček ni nikjer, pač pa obstoji zveza

Gregorčič-Pajer, in gledé te zveze priznava »Gorica« indirektno, da je Gregorčič zvezan z nevarnimi laškimi nasprotniki.

No, torej tako! Morda ga kedaj razsvetli sv. Duh, da prizna kar direktno, brez ovinkov in zavijanja, da res obstoji njegova zveza s Pajerjem. To bi bilo pošteno!

„Zveza južnih Slovanov“ in slovenska pravna fakulteta.

»Slovenec« je obiral »Zvezo južnih Slovanov« gledé na znano vseučiliško vprašanje ter trdil, da se je Zveza postavila na stališče, nasprotno sklepu »Narodne Zveze«. O tem smo že govorili obširneje.

Sedaj pa se je oglasil tudi predsednik Zveze, g. drž. poslanec dr. M. Ploj ter poslal uredništvu »Slovenca« na znane trditve o sklepu Z. j. Sl. glede junktima med slovensko in italijansko pravno fakulteto sledeči popravek:

Ni res, da sem jaz v seji Zveze južn. Slovanov dne 18. t. m. izdal poseben komuniké. Ni res, da se je v tej seji od strani Zveze vobče poslal komuniké. Ni res, da je Zveza v tej seji sklepala o taktičnem postopanju proti vladnemu predlogu glede laške fakultete na Dunaji.

Res je sicer, da je v tej seji član zveze predlagal, naj se Zveza bavi z vprašanjem taktičnega postopanja v navedeni zadevi; res pa je tudi, da ni prišlo do nobene debate in do nobenega sklepa, ker sem jaz kot predsednik kluba takoj izjavil, da obstoja v tej zadevi sklep Narodne zveze iz zadnjega polletja, kateri veže Zvezo južnih Slovanov toliko časa, dokler ga niso spremenili ali razveljavili vsi jugoslovanski poslanci. To moje stališče se je odobrilo in s tem je bila ta zadeva končana brez debate in brez kakega sklepa.

No, tako je razkrinkana hudobija »Slovenca«, ki je hotel napraviti razdor in prepir celo v tako važnem vprašanju!!

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje.)

»Saj vam je znano, prijatelji moji, mladostno življenje Franklina. Kakor Cook in Nelson je bil od zgodnje mladosti mornar. Potem ko je že v mladosti šel večkrat na velika morska potovanja, se je leta 1845. odločil, da gre iskat severozahodni prevod. Poveljeval je Erebusu in Terrorju, dvema izvrstnima ladjama, ki sta bili ravnokar prišli z Rossom iz severnega potovanja. Na Erebusu, na katerem je bil Franklin, je bilo sedemdeset moč, s častniki in mornarji vred; James Fitz je bil kapitan, Gore in Vesconte poročnika, Des Vocux, Sargent in Couch orožničarji, Stanley pa zdravnik. Terror pa je imel osemindeset ljudi, kapitan je bil Corzier, poročnika Little Hodgson in Irving, orožničarja Horesby in Thomas, Peddje pa zdravnik. Imena vseh teh ponesrečencev, katerih se niti eden ni več vrnil domov, lahko večinoma berete v zalivih, na predgorjih, v prelivu, na rtih, v ožinah in na otokih teh krajev. Vsega skupaj sto osemindeset moč. Znano nam je, da je zadnje pismo Franklina bilo poslano iz otoka Disko in da je datirano 12. julija 1845. »Upam, da pridem to noč v preliv Lancaster,« je pisal. Kaj se je zgodilo po njegovem odhodu iz Diska? Kapitan somolovec in Enterprise sta zadnjič videla obe ladji v zalivu Melville, in od tega dne ni bilo o njih nobenega

glasu več slišati. Kljub temu Franklina lahko zasledujemo na njegovem potovanju proti zalivu; prerinil se je skozi ožini Lancaster in Barrov ter prišel do otoka Beechey, kjer je preživil med l. 1845. in 1846.»

»Kako pa se je izvedelo o teh podrobnostih?« praša tesar Béli.

»Po treh grobovih, ki jih je našla ekspedicija Austin na otoku, v katerih so bili pokopani trije Franklinovi mornarji. Dalje se je to izvedelo iz listine, ki jo je našel Hobson, poročnik Foksa in ki je datirana 25. aprila l. 1848. Iz tega vemo, da sta Erebus in Terror po svojem prezimovanju plula v preliv Wellington do devetinsedemdesetega vspretnika; in mesto da bi nadaljevala svojo pot proti severu, ki najbrže ni bila več uporabna, sta se obrnila proti jugu. . . .

»In to je bila njuna poguba!« se oglasi nekdo resno, »rešitev je bila na severu!«

Vsak se ozre. Hatteras, ki je bil naslonjen na ograji svoje kajute, je izustil svojemu moštvu to strašno opazko.

»Brez dvoma je imel Franklin namen, priti nazaj na ameriško obrežje; toda na tej žalostni poti so ga viharji zasačili in 12. septembra 1846. je led zgrabil obe ladji, nekaj milj od tu, severozahodno od rta Feliks. Nekaj časa jih je potem še vlekel od rta Viktorije proti severozahodu, do tu ravno;« dé doktor ter pokaže na nekó točko na morje. »In potem ni nihče zapustil ladij do 22. aprila 1848.«

»Kaj se je torej godilo za časa teh devetnajst mesecev? Kaj so počeli ti nesrečneži? Najbrže so preiskovali okolico ter vse poskušali, da se rešijo, kajti admiral je bil moč železne volje; in če se mu ni posrečilo. . . .

»Je bilo krivo, najbrže moštvo, ki ga je izdalo,« reče Hatteras zamolklo.

Nihče izmed mornarjev se ni upal dvigniti svojih oči, tako so jih zadele te besede.

Krátko, usodna listina nam še sporoča: Gospod John Franklin je podlegel svojim naporom 11. junija l. 1847. Naj bo časten njegov spomin!« pristavi doktor ter se odkrije.

Poslušalci molče store isto.

»Kaj so počeli ti nesrečneži deset mesecev brez glavarja? ostali so na svojih ladjah in jih niso prej zapustili nego v aprilu l. 1848. Od 138 moč jih je ostalo še sto pet. Triinideset jih je bilo umrlo! Tedaj gradita kapitana Crozier in James Fitz na rtu Viktorije spomenik, vanj pa položita zadnje poročilo. Glejte, prijatelji, ravnokar se peljemo mimo te točke. Saj še lahko opazite ostanek kamenitega spomenika, ki je takorekoč skrajna točka, katero je l. 1831. John Ross še dosegel.

Tu je predgorje John Franklina, tu rt Franklina, tu rt Vesconta, tam zaliv Erebus, kjer so našli čoln, narejen iz podrtje ene ladje ter položen na sani. Tu so našli srebrne žlice, streliva v izobilju, čokolade, čaja in nabožnih knjig. Kajti ostalih sto pet moč je šlo pod vodstvom Croziera proti Great-Fish-River. Do kam so prišli? ali se jim je posrečilo dospeti do Hudsonskega zaliva? ali jih je še kaj pri življenju? Kaj se je zgodilo z njimi po tem zadnjem njihovem odhodu? . . .

»Kaj se je zgodilo z njimi, hočem vam jaz povedati,« poseže Hatteras glasno vmes.

(Dalje pride.)

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Podbrdo. — (Kako imajo klerikalci kmete za norca.) Ne da mi žilica miru prej, da moram sporočiti, kako znajo Gregorzig in compagnia bella loviti pristaše in pomagati si pri volitvah.

V jeseni so dali pri nas, kakor drugod razglasiti, da oni, ki želijo, da dobijo žlindro, seno, otrobi zastoni, naj se zglasijo na županstvu. Pametni ljudje so zmajevali z glavami: češ, zastoni ne dobimo nič. — Izvestni krogi pa so zatrjevali, da je gotovo, samo vpisati se morajo!

Ljudje so blagoslovljali Gregorčiča in povzdigovali v nebesa, brezdomno so kje še molitvice puhtele proti sinjim višavam, da bi ljubi Bog še dolgo ohranil očeta kmetov, bojevalca za staro pravdo!

Zavest nas je navdajala, da je kralja Matjaža brada že trikrat ovita krog mize — in da je vstal ter se pojavil na Goriškem.

Ljudje, boječ se, da ne bi zamudili ugodne prilike, so kar trumoma hodili k podžupanu in na županstvo v Hudojužno ter se upisavali n. pr. za žlindro: eni po 5, drugi 10, tretji več ali manj kvintalov, kar je kedo potreboval. Že so se v duhu posvetovali, koliko ta ali oni več sena nakosi drugo leto. Dobili so se seveda tudi neumni Tomaži, kateri kljub zatrjevanju izvestnih ljudi niso verjeli in so rekali: »Poprej so Vas vabili z vero, sedaj ko to zarujavelo orožje ne pomaga več, morajo ropotati z žlindro in otrobi. Kako prav so imeli, se je hitro pričelo kazati.

Prišel je čas, ko je bilo treba žlindro trošiti, a o nji ni bilo ne duha ne sluha. — Kravice so tudi žalostno mukale in povpraševale gospodinje, ko so jih molzle, ali nam gospod Gregorčič kaj kmalu pošlje otrobe, mi samo seno, namešano s trnjem, ne bomo jedle, še manj pa mleko dajale. Gospodinje so jih tolažile: le potrpite, dobite, gospod Gregorčič niso pozabili na vas.

Na velikonočni ponedeljek je bilo razglašeno pred cerkvijo, da se žlindra, otrobi, seno ne dobijo, ker dežela jih nima.

Eni so kleli in se jezili, drugi se smejali, tretji so se tolažili, da nekaj pa gotovo dobimo, namreč **povišanje deželnihih naklad.**

Kravice so pričele žalostno mukati, in med solzami zvečiti pusto seno. — Še celo mahi po senožetih je šumljalo: »Hvala gosp. Gregorčiču, še bom imel mir pred smrtonosnimi grabljami in njih posledicami — razjedujočo žlindro.

Vganka? »Kaj bodo klerikalni kolovodje obetali kmetom pri prihodnjih volitvah? Oni, kateri ne vgane, se lahko obrne na Gregorčiča in Berbuča, če pa je zmožen italijanščine, tudi lahko na dr. Pajetja in Pettarina.

Eden, kateri je pričakoval 500 kg žlindre, a je dobil poleg drugih dolg — nos.

Od nekod s Tolminskega. — (Uzorno gasilno društvo.) — Če te, dragi čitatelj, pripelje opravilo k nam, ugledaš nekoliko od postaje proti vasi prostor brez države pri cesti, kateri je očevidno odločen za most. Res, onkraj vode je poslopje ali bolje rečeno »halupa«, preprežena z umotvorom božje stvarice — pajka. Gotovo bi rad stopil čez vodo, da da bi si »halupo« pogledal od znotraj. To pa je za enkrat nemogoče, dokler g. Rusjan ne izpopolni svojega letalnega stroja, kakoršnega si najbrž ukupi naša občina, ker drugače bi bil že most napravljen. Sicer se pa lahko v duhu podaš z menoj v »halupo! No, tu smo. Vrata se po par sunkih odprejo. Kaj je to, vprašas? Ta stvar tu pa tam sumljivo rudeča? Strokovnjak bi rekel rjasta? To je naša brizgalna, katere se poslužujejo konkurenti sv. Florjana. Kaj pa ti sodi? Ne bodi siten, vse ti povem. Ti sodi so last našega gasilnega društva, katero je bilo ustanovljeno leta 3724 po Kr. Že vidim, da hočeš vprašati, čemu jih potrebujemo. Naj nasitim tvojo radovednost. Veš, če prične goret kak hriš, katere ne stoji sredi vode, hitro natočimo vodo vanje in jih valimo h hiši, kjer se šopiri rudeči petelin. To pa zato, ker imamo samo 2 cevi, od katerih ima ena luknjo pri sredini, da voda prezgodaj ven uide. Zato mora brizgalna stati čisto poleg ognja, ker ena cev ni bogve kako

dolga. Naj ti povem, kako se je oni dan gasilo, ko je iz dimnika neke hiše gorelo. Privlekli so hitro cevi in jih pritrdili k vodovodnemu hidrantu, jih hitro zvezali eno k drugi ter splezali na streho po lestvi, katere pa ne spada h gasilnemu orodju. Na kile »odprite vodo« se ista zgodi, voda vdari po cevih do stranske cevine luknje, pri kateri prične bruhati ven s tako močjo, da bi tudi najpogumnejše angleške sufragetke pokazale pete. Mož na strehi je zastoni pričakoval vode, katere pa se ravno ni potrebovalo, ker je že sv. Florijan izvršil svoj posel, ali pa so saje že pogorele. Vem, da si misliš, kaj pa bi bilo, ko bi kaj bolj gorelo. No, pa bodi brez skrbi, saj naša vaška vlada si s tem ne beli las, da si ima poslopje sredi vasi, sicer gre pa itak vsako leto procesija sv. Florijana dan v sosedno vikarijo, kjer se bere maša, če se jo plača, da bi bili obvarovani ognja. Streha nad brizgalno je tudi ravno prav segnila, ker smo čuli pred dnevi pri predavanju, da nobena stvar ne more brez zraka živeti, da se mora zato pri hlevih delati sapnice itd., tem manj pa še stvar napravljena od človeških rok. — Svetloba skozi streho tudi dobro vpliva. Dež pa pri nas nikdar ne gre brez vetra, kateri zanaša čez strehino luknjo vso vodo, katero nam pošiljajo oblaki iz neba. Stolz za sušenje cevi je pa tudi samo 2 metra preizek, kar pa nič ne stori, se pa konce od obeh cevi potegne po »halupi«, za kar se lahko z majhnim trudom pripravi prostor. Porečeš, dragi čitatelj, da se kljub vzornemu redu še vedno dobijo nedostaki, katere pa že počasi odstranimo; pa sedaj ni časa, ker moramo najprej vero rešiti, katero hočejo ljudem iztrgati brezvestni »liberalci«. Saj vendar veš, da brez vere ni mogoče Bogu dopasti. — Amen.

Iz ajdovskega okraja.

Podružnica Slov. plan. društva za Ajdovsko - vipavski okraj v Ajdovščini, priredi dne 3. aprila t. l. skupni izlet na »Trstelj«. Odhod iz Ajdovščine ob 11. uri 50 min. dop. — Vabijo se vsi gg. planinci in planinke, da se udeležijo tega izleta kolikor možno v obilnem številu, ter da pripeljejo seboj vse svoje znanke in znanke. V slučaju slabega vremena se izlet ne bo vršil.

Iz kanalskega okraja.

V Plaveh bo na belo nedeljo, dne 3. aprila, velika predstava »Zaklada« spisal Andrejev. Narodna igra v 4. dejanjih s petjem. Nastopi 30 igralcev in igral, možki in mešan zbor. Igro vodi g. Turek-Novinsky. Začetek ob 3. uri in pol pop. na dvorišču g. Križniča ob železnici. Po predstavi koncert, šaljiva pošta, ribji lov, šaljivo srečkanje. Vstopnina: I. vrsta 1 K 20 vin., II. vrsta 1 K, III. vrsta 70 vin., stojišče 40 vin. Železniške zveze: Odhod iz Gorice ob 3. uri pop. Odhod iz Plavi ob 8.50 uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Iz goriške okolice.

Iz Solkana. — Šele zdaj, ko nam grozi likvidacija Mizarske zadruge, se trezni Solkanci prav zavedamo o njenem velikanskem pomenu za naše mizarstvo. Res je morebiti, da so se naredili različni pogreški od strani vodstva, ali katere šola nič ne stane? Naj se oglasi tisti, ki bi rekli, da bi on vse prav naredil! — Res je pa tudi, kar je rekla »Soča«, da so si po Mizarski zadruzi mnogi mizarji lepo opomogli, le ona ne. In to je naravno!

Tekom 10 let je prodala Mizarska zadruha za več milijonov kron solkanskih izdelkov. Mizarji so v redu prejeli svoj »pošten« zaslužek, kakor pravi »Gorica«, — in pri vseh prodanih milijonih potom M. z. niso oni zgubili niti vinarja, dočim so pa zažele Mizarsko prav občutne izgube. Odposlanec trgovskega ministerstva je nekoč povedal piscu teh vrstic, da jim kaže statistika o zgubah v trgovini s pohištvo — 5 do 8 odstotkov. Bog ne daj, da bi bila zgubila Mizarska le po 5 odstotkov, to bi bil polom, pa vrisk in kriki!

Ali dočim so vse zgube doletele le Mizarsko in so mizarji lepo prejeli v polnem znesku plačilo za izdelke, — so

pa tisti Solkanci, ki so prodajali sami, doživeli prav občutnih zgub. Naj omenim le dva slučaja:

Znani solkanski mizarji podjetnik, priden, agilen, občudovanja vreden mož, je zgubil pred par leti pri dveh konkurznih tvrdkah v Pulju in na Reki toliko tisočakov, da je potem on sam tudi moral napovedati konkurz, na čegar posledicah bo trpel še dolgo. Tudi Mizarska je zgubila pri tisti priliki do 28.000, ali zgubo je nosila sama, ne pa solkanski mizarji. Da ni bilo M. z., bi brezdomno neko zgubo trpeli mizarji sami.

V Trstu je napovedala konkurz znana velika tvrdka s pohištvo: Tu Mizarska ni bila prizadeta, pač pa več solkanskih mizarjev, ki so zgubili več tisočakov (baje okoli 30.000 K). O teh zgubah vse molči, — ali jo, koliko bi bilo kokodakanja, ako bi morali člani M. z. kaj zgubiti. — In take zgube bodo neizogibne. Zato bo treba iskati iz dosedanjih skušenj prava pota in sredstva, da v bodoče postavimo svojo obrt in trgovino na realnejša tla. S kričanjem in krivičnim napadanjem bo škoda še večja. Prav je povedala »Soča«. Solkanci, združimo se, da ne pridejo med nas tujci, ki nas bodo brezvestno izkoriščali. Še je čas, da odvrnemo od sebe veliko nevarnost. Presojajmo položaj trezno in — pravično!

Znati je treba

Pokatele pravilno pripravi ljati, pa bodo vsakomur dišale. Navodila daje kuharska knjiga, ki jo razpošilja Prva kranjska tovarna fastenin v št. Bistrici vsakomur zaslonj.

Družba sv. Cirila in Metoda.

V nabiralniku pri »Orlu« se je nabralo 13 K (oziroma 12.70 K, 30 v dar. go-spodar, ki je pristopil tudi kot član k podružnici), v nabiralniku pri »Petelinčku« pa 3070 K.

Iz Grgarja. — Ker je »falio« Terseglav & Brezavšek s svojo škandalozno gonjo proti družbi sv. Cirila-Metoda, odgovarja društvo »Dolina« v Grgarju s tem, da daruje naši prekornisti družbi 6 K 22 v z geslom: Ti streti me hočeš sovražni vihar, Da vbil me ne bodeš bo skrbel Grgar!

Za družbo sv. C. in M. K 15. — pošilja g. Jos. Koršič, Idrija — mesto venca na grob pokoj. g. Antona Mozetiča, župana v Solkanu.

Za družbo sv. Cirila in Metoda K 7.62 nabrali člani »Šokola« Plave-Deske na izletu v Sv. Luciji z brati Cerkljani, v protest »Slovenčevemu« napadu.

Domače vesti.

Vsi oni posestniki, ki plačujejo dovolj davka, to je 100 K zemljiškega in hišno-razrednega davka skupno, a niso v veleposestniški listi, naj prinesejo vsa dokazila o teh davkih (najbolje davčno knjižico) v Gorico ali predsedništvu društva slovenskih veleposestnikov ali pa naši pisarni (Gospiska ulica, št. 7), da se jih bo pravočasno reklamiralo.

Rok za reklamacije poteče s 5. aprilom.

Slovensko gledališče v Gorici. — Prva predstava bo vsoboto dne 2. aprila, in sicer »Morala gospe Dul-ske, komedija v treh dejanjih, katero smo omenili obširneje v tork. Glavne vloge so v rokah ge. Bukšekove (Dul-ska), g. Nučiča (Zbyszko), gč. Kandlerjeve (Hanka) in gč. Winterove (Juljaševičeva). Velike vloge imajo tudi ga. Iličičeva (Mjelja), gč. Danilova (Hesja), gč. Thalerjeva in g. Molek.

V nedeljo 3. aprila se igra velezbavna francoska burka dveh veselih pisateljev Gavaulta in Charveya: »Gdč. Josette — moja žena«. Veselo in lahko delo prepleteno z znanimi francoskimi pikanterijami. — H gospodu in samcu Ternayu pride 18-letna gospodična Josette z nujno prošnjo, naj se z njo zaroči in navidez poroči za tako dolgo, dokler ji ni mogoče vzeti Joeja, pustega, oglatega Angleža za moža, ki mora zdaj potovati okoli sveta. Ternay se brani nekaj časa, dolgo seveda to ne gre, ker ga Josette kliče preljubezljivo: »Moj boterček.« —

Vzameta se. — Gresta na ženitovanjsko potovanje, stanujeta po hotelih, seveda strogo ločena. Ko je že preteklo nekaj mesecev, je Ternay že napol ljubosumen in zaljubljen v svojo gospodično ženo, napol naveličan samskega zakonskega življenja, o prvi priliki plane v jezi in se odpelje sam v Pariz k svoji ljubinki, lepi igralki Myrianni; Josette za njim. Spriznata se zopet in objameta kot mož in žena. Tedaj pa se vrne tisti mistični Anglež, Joe, pravi ženin Josettin. Svojo nevesto najde srečno poročeno, a tudi on prizna, da se je v Zanzibaru oženil z zamorko, hčerko velikega vezirja za kazen, ker ga je na cesti oklofotal. — V tej burki je vse polno komičnih zapletkov, ki se od prizora do prizora bolj zamotavajo, da gledalec ves večer ne pride iz smeha.

Glavne vloge igrajo: ga. Iličičeva (Josette), g. Nučič (Ternay), g. Povhe (Panard), gč. Kandlerjeva (Myrianne). Večje vloge imajo: gosp. Bohuslav (Joe), gč. Winterova, g. in ga. Bukšek, g. Iličič, in g. Danilo.

Prihodnja predstava v ponedeljek 4. aprila: »Ljubezna hdi«.

»Slovenska Čitalnica« v Gorici vabi vse gg. člane na izredni občni zbor, ki je sklican na dan 11. aprila t. l. ob 8. uri zvečer z dnevnim redom: Volitev blagajnika, 4 odbornikov in 1 namestnika.

Dopolnilna volitev na Krasu. — Klerikalci se nadejajo, da pri dopolnilnih volitvah iz kmečkih občin na Krasu zmaga s svojim kandidatom! Računajo na to, da vlada neka čudna apatija na Krasu in pripravljeni so potrositi kar treba za to dopolnilno volitev. Hočejo se vreči z vso silo na Kras tudi s tem namenom, češ, če bi zmagali na Krasu, bi to vplivalo tudi na ostale dopolnilne volitve. Potrudijo se, da spravijo, kar sploh morejo, volilcev na volišče za svojega kandidata. Če bi ne bilo zadostne udeležbe na protiklerikalni strani, če bi apatija ostala tudi na dan volitve..... jo, to bi triumfovali klerikalci! — Tako upajo. Nadejamo pa se vendar, da se vzdrami Kras ter pokaže, da ima že dosti škode z dvema katoliškima poslancema!

Dr. Šusteršič v Mariboru. — V tork je govoril v Mariboru na občnem zboru kmečke zveze dr. Šusteršič. Star demagog se je bahal, da Vseslovenska ljudska stranka se ničesar ne boji, to je prva stranka na jugu in on najbolj uvaževan politik v Avstriji, kakor so morali umeti backi; na koncu se je zagnal v štajerskega državnega poslanca dr. Ploja ter v »Zvezo južnih Slovanov« pa pogel vse tiste laži gledé slov. vseučilišča, katere je ovrgele dr. Ploj v popravku v »Slovenec« (katerega priobčujemo tudi mi na prvi strani). »Slovenec« je imel popravek v rokah že v praznike pa pravi, da Šusteršič ni nič vedel zanj. Kdo to verjame? V Maribor je šel z namenom hujškat prpti Ploju in udarit po »Zvezi«. — Tak človek naj bo reprezentant slov. ljudstva na važnih mestih?!? Ni čudo, če s takimi zastopniki ne dosežemo ničesar. — Klerikalcem ni mar za nobeno skupno delo niti v najvažnejših naših vprašanjih.

»Kokodakanje«. — »Gorica« je ponatisnila iz »Soče« leta 1907. vest, v kateri je bilo povedano (prav radi takratnega nesramnega bevskanja Gregorčičeve »Gorice«), da je bil g. A. Gabršček v Egiptu v važni reči, da je šlo za velikansko akcijo itd.... ter imenuje to kokodakanje, češ, tako je kokodala »Soča«, ali kje pa je tista akcija? — Na to pove-mo »Gorica«, da že »zakokodaka« g. Gabršček o tej akciji, da bo videla, kako ima on pred očmi vedno delo za ljudstvo in tudi za to, da se pobrigajo poklicani tako, da se ona akcija res izvrši tako, kakor je bila započeta!

Mraz in burja. — Po lepih pomladanskih dnevih je nastopil kar nakrat v tork proti večeru mraz. Pojavila se je danes močna burja, tako da smo zopet v zimi. Tako strašna burja je nekaj nenavadnega za Gorico. Ljudje si danes ne upajo skoro na ulico. Burja meče s strelh opeke, pri Steinerju v Gosposki ulici je vrgla tablo s prodajalne, naredila več škode pri raznih hišah ter pobila šipe. Po gorah je snežilo.

Popoldne naletavajo v Gorici snežni kosmički med neprestano burjo. Škoda bo velika na sadju, posebno na breskvah in češnjah.

O »slavizaciji« v Gradišču so načelili laški liberalni listi cele predaje. — Zavrnilo smo jih že primerno. Sedaj pa piše »Eco«, da o kakti slavizaciji v Gradišču ob Soči ni ne duha ne sluha.... pač pa, da se slovenske družine v Gradišču ne pečajo nič s politikom, sinovi njihovi pa da so goreči bojovníki za italijanstvo, kar se je pokazalo zlasti pri veselici za »Lego« meseca septembra lani ter pri plesu za »Lego« v letošnjem predpustu. Ali res?

Iz gospodarskega odseka »Matica Slovenske«. — Bilanca društvenih računov za l. 1909. je bila početkom februarja ta-le: dohodkov 22076'50 K, stroškov pa 25156'74 K. Končno odobreni in od preglednikov računov potrjeni račun, ki se je predložil glavni skupščini, kaže deficita 2058'01 K, dočim je bil deficit za leto 1908. še 3713'16 K; deficit se je torej leta 1909. zmanjšal za 1705'05 K. G. blagajnik vladni svetnik dr. Detela izjavlja, da se je l. 1910. nadejati popolne uničitve deficita, ki datira še iz l. 1905/6.

Nagle smrti je umrl v Gorici trgovec z manufakturnim blagom na vogalu Gosposke in Semenjske ulice žid Giorlamo Bolaffio, znan dobro slovenskim kmetom, katerim je prodajal »dobra blaga« ter živel od njih.

»Matica Slov.« prosi p. n. gg. poverjenike, da bi čim najpreje poslali članarino (po praviilih vsaj do konca junija). Letos izide Letopis; natisnjeni bodo samo tisti gg. člani, ki so poravnali članarino do konca junija; na to opozarja uprava cenjene gg. poverjenike in člane.

Lovsko in strelsko društvo za Goriško bode imelo svojo prvo letošnjo strelsko vajo na vojaškem strelišču v Panovcu v nedeljo dne 3. aprila t. l. od 2. do 5. ure pop.

Te strelske vaje se smejo vdeležiti izjemoma tudi neudje. Da dovoli vojaška straža v Panovcu neudom vstop na strelišče, se morajo zglasti vdeleženci do 12. ure predp. omenjenega dne pri društvenem tajniku g. J. Pečenko (kavarna Central), kjer dobe tozadevne legitimacije.

Ker sledi po prvi strelski vaji najbrže takoj streljanje na dobitke, naj se blagovolijo vdeležiti strelci v kolikor mogoče obilnem številu. — Za okrepčilo bode preskrbljeno po možnosti.

Cenjena rodbina dr. K. Bleiweisa viteza Trsteniškega je izročila »Matici Slovenski« dragocene spomine na dr. Janeza Bleiweisa, med njimi srebrn venec, ki so mu ga ob 70-letnici poklonile narode dame, diplome raznih mest, čitalnic itd. o častnem članstvu, mnogo trobojnic z zastav in mnogo knjig, končno tudi stekleno shrambo za knjige, ki mu jo je ob 70 letnici poklonila njegova rodbina. Vse te spomine je Matica spravila kot del bodočega »Narodnega Muzeja«.

Po Trzišču je hodil neki »nobel« gospod. Rekel je, da se imenuje dr. pl. Henkel ter da je iz Amsterdama. V hotelu pri Skrbčiču si je izposodil bicikelj ter odšel, nihče več ga ni videl. Pozneje so ga aretirali na Kranjskem ter spoznali v njem nekega potovalca po imenu Gabrijel Spies. Goriška sodnija mu je prisodila 4 mesece težke ječe s postom vsak mesec.

Streljal je z neko posebno puško, katero je naredil baje neki Josip Bensa, kmetovalec Franc Susič v Gorici. Poškodoval se je pri tem močno na oči. — Zdravi se v bolnišnici.

Služkinja Josipina Čargo z Banjšic je našla denarnico z 8 bankovci po 10 K, katere je poslala drugi dan na nekega Ivana Humarja. Denarnica je bila last nekega H. Rajnana. Ko so iskali denarnico, so našli prazno v kovčegu Jos. Čargo. Klicana pred sodnijo je bila obsojena na mesec dni težke ječe z jednim postom.

Pozlačen prstan se nahaja na policiji v Gorici. Kdor ga je zgubil, naj se oglasi tam.

Z možnarji streljajo pri procesijah. — Pri takem streljanju se pripete rade nesreče. V Dornbergu je zadel strel 18 letnega Nikolaja Laha v čelo ter ga nevarno poškodoval. Nahaja se v goriški bolnišnici.

Dežnik je dobil neki fjakar v vozu; oddal ga je na policiji.

Radi vohunstva je bil svoj čas aretiran v Trzišču v družbi dveh drugih regnicolov Pietro Andreini. Ona dva so iz-

puslili, Andreinija pa pridržali ter poslali v goriške zapore.

Odeja za konje se nahaja na tukajšnji policiji. Kdor jo je zgubil, naj se oglasi tam.

Zgubil se je zlat prstan z diamantom v vrednosti 180 K. Pošten najditelj naj ga prinese na policijo, dobi nagrado.

Za otroke

in odrasle.

Prve avtoritete tuzmstva in inczemstva priporočajo »KUFKE« kot najboljšo živilo proti bljevanju, driski, črevesnemu katarju itd.

Žveza narodnih društev.

Bralno in pevsko društvo »Narodni dom« v Skrbini obhaja letos 20 letnico svojega obstanka. V ta namen razvije dne 14. avgusta t. l. svojo novo društveno zastavo. Ob isti priliki bo velika narodna veselica. Društvo samo že sedaj nabira darove za zastavo. Toliko v prednaznailo, da si bodo znala druga društva uravnati svoje veselice dneve.

Narodno izobraževalno-godbeno društvo »Orlovec« v Kronbergu bo imelo dne 3. aprila svoj redni letni občni zbor ob 10. uri predp. v prostorih g. Frana Komela.

Pevsko bralno društvo »Zarja« v Koprivi na Krasu priredi javni ljudski ples na okrašenem dvorišču gospodične Ivanke Zega. Pri plesu bode svirala dobro znana Sokolska godba iz Prvačine. Za slučaj slabega vremena se plesna zabava vrši na naslednjo nedeljo. Odbor.

Kmetisko izobraževalno društvo v Lomu priredi javni ples v nedeljo dne 3. aprila v prostorih g. Josipa Preglja (tolminski Lom). Dne 10. aprila se bo pa vršilo predavanje gospodarske vsebine.

Politični pregled.

O srbskem kralju Petru se poroča zopet, da se namerava odpovedati prestolu v prilog princu Aleksandru, in sicer sedaj, ko se vrne domov iz Petrograda.

Italijansko posredovanje. — V »N. W. Tagbl.« zagovarja ital. drž. poslanec Bugatto ital. pravno fakulteto iz že znanih vzrokov. Zanimiv pa je sledeči passus: Ako bi Nemci in Slovani dovolili Italijanom najvišji kulturni zavod v mestu, katerega smatrajo ti za najprimernejše (Trst), so Italijani pripravljeni posredovati med nemškimi in slovanskim taborom v Avstriji. Zdi se baje, kakor da je usoda določila Italijane in sploh romanske narode za posredovalce med germ. in slov. svetom v Evropi. Italijani — posredovalci med nami in Nemci! Dobri Bugatto gotovo sam ni verjel tega, kar je pisal. Kako da bi mu potem verjeli mi? Italijani še niso doslej pokazali niti iskric tiste pravičnosti, ki bi bila vsekakor potrebna za posredovalce... »N. D.«

Razne vesti.

Neguš Menelik je umrl včeraj predpoldne.

Avstrijskega dezertarja so prijeli v Špilimbergu v Italiji. Piše se Andrej Dolenc iz Hrenovic pri Postojni. Pobegnil je iz Beljaka od artilerije.

Švedska prestolonaslednica je povila deklico, katera dobi pri krstu ime Ingrid, Viktorija, Zofka, Lojska, Marjeta.

Astronom ustreljen. — V Nici je ustrelil neznani storilec znamenitega francoskega astronoma Charlois-a, ki se je pred kratkem poročil z mlado ženo. Ta astronom je bil znan po širnem svetu in je odkril 99 novih planetov fotografičnim potom.

Blizu Linca je hotel šofer, da reši življenje možu, ki je v zadnjem trenutku šel čez cesto, vstaviti avtomobil tako naglo, da se je ta dvakrat obrnil v zraku in vrgel vse potnike na cesto. Avtomobil je uničen. Potniki, sami veletrgovci in tovarnarji, so pa težko ranjeni. Ni ga skoro dneva, da bi se ne prigodila kaka nesreča s temi avtomobili.

V Mariaschein-u na Severnem Čem se je obehil vpokojeni župnik Josip Kafka. Ker se ni hotel ravnati tako, kakor so zahtevali od njega njegovi politikujoči klerikalni predstojniki, je moral mnogo prestat. Pehali so ga iz kraja v kraj, povsod je bil priljubljen pri ljudstvu, ki je spoštovalo v njem pravega namestnika božjega. Slednjič so ga vpokojili in mu dali 600 K letne pokojnine. Pri njem so našli v denarju samo 4 vinarje. Tudi »ecclesia militans« ima svoje žrtve.

»Chantecler« v Trstu. — V Trst pride iz Pariza družba francoskih igralcev, ki uprizori tu »Chantecler«, živalsko dramo Edmonda Rostanda, v kateri nastopajo ljudje preoblečeni v razne živali, kakor petelina, fazana, kokoš itd. Igra je doživela v Parizu in v drugih krajih vsled svoje originalnosti prave triumfe.

Iz Pariza so se napotile istočasno tri igralske družbe, ki bodo uprizorjale Chanteclera po vsej Evropi. Ena teh družb pride tudi v Trst, kjer uprizori to predstavo 11. aprila v Politeama Rossetti.

Razžaljenje Vellčanstva v mornariški vojašnici v Pulju. — Zgodilo se je nekaj, kar je razburilo visoke vojaške kroge. Poroča se o tem tako-le:

Pred nekaj dnevi je v mornariški vojašnici v Pulju nekdo privezal cesarjevemu kipu vrv okolu vratu ter jo na drugem koncu pritrdil na plinovo cev in tako obehil cesarjev kip. Ker je pa bil ta iz mavca, se je del kipa od vratu naprej odlomil ter padel po stopnicah in se razbil na male kose. Zaraditega ni smel noben mornar iz vojašnice in se je uvedla stroga preiskava. Kakor se sedaj iz Pulja poroča, se je tej preiskavi vendarle posrečilo, najti zločinca. Zločinec je trobentač Furlani, doma v Trstu, in je bil pristaš Mazzinanc. Preiskava se vodi neumorno dalje.

Ali je Furlani pravi zločinec? Vojaški kazenski zakon je hud, srednjeveški, in kdor bo po njem sojen, zapade pač najhujši kazni, dasi je lahko nedolžen. Vojaški kazenski zakon bide v obraz modernim pojmom o sodništvu. Le avditorjev predlog služi za sodbo, ni nobene prave razprave, nobene javnosti.

335 oseb zgorelo pri plesu. — V nekem skednju v Okoritnu na Ogrskem so imeli v nedeljo ples, Zaprl so vhode. Udeležba je bila velika. Proti polnoči je izbruhnil požar. Ven niso mogli, borili so se s smrtjo, goreča streha jih je pokopala. Le nekaj se jih je rešilo, ker so naredili luknje v stransko steno. Pogled na mrličje je bil strašanski. Pravijo, da so se fantje skregali, nekateri odšli tr. zažgali iz maščevanja!

Grozen umor in poskus samomora v Trstu. — V ulici Belvedere je bila izvršena v torek krvava žaloigra. 33 letni Franc Grajzar iz Smlednika na Gorenjskem zidar, je zabodel deklo Marijo Petelinovo, doma iz Studenca pri Ljubljani. Pred leti sta se ljubila, imela 2 otroke, potem se razšla. Sedaj je lazil zopet za njo Grajzar, ali ni hotela nič vedeti o njem, dala pa mu je 2 K, ker je bil v pomanjkanju. Služila je v gostilni »Alla ferrovia meridionale«. Omenjeni dan je prišel tje, spil dva vrčka piva, skočil v kuhinjo, vzel takih 40 cm dolg nož, skočil na Petelinovo ter jej zasadil nož v desno stran prsi. Čelo rezilo je šlo v prsi. Zgrudila se je na tla mrtva. Ko ga je hotel policaj aretirati v ulici Stella, se je branil z nožem, potem si ga je hotel poriniti v prsi, pa ga je že policaj prijel. Spravili so ga v bolnišnico. Pravi, da je storil to v pijanosti.

Hofrichterjeva afera. — Profos Tutman, ki je bil obdolžen, da je pomagal Hofrichterju, spravihi nekatera pisma iz ječe, je bil 26. t. m. obsojen na tri leta težke in poostrene ječe, na izgubo šarže za vedno ter na izgubo službenega in jubilejnega križca.

Iz ognjenika Etna teče lava v treh tokih v dolino. Najmočnejši tok je širok 400 m, oddaljen je 7 km od človeških stanovanj. Ta teče proti S. Leo, drugi pa proti Nikolisi, tretji proti Borelliju, oddaljena sta 2, oziroma 3 km od stanovanj. Kamenje in gosti pepel pada na široko iz Etna. Vse polno tulcev je prihitelo gledat bljuvanje Etna.

V Pragi se širijo črne osepnice. Zanesel jih je tje neki ruski trgovec.

Na mirovni kongres, ki se bo vršil meseca avgusta v Stokholmu, pride baje tudi grof Lev Tolstoj.

Lov na neumneže. — »Nar. Dnevnik« poroča: Po Sp. Štajerskem nagovarjajo sedaj duhovniki ljudi, naj bi pristopili z letnim doneskom 3 kron k neki družbi, ki ima namen osrečiti Avstrijo z novimi samostani. Cesar Jožef je bil namreč nekoč tako predrzen, da je duhovne lenuhe izgnal iz njihovih udobnih stanovanj in jim prodal nakupičeno imetje. Sedaj pa nimamo Slovenci nobene druge potrebe kakor da prispevamo za nove samostane! Zato odgovarjajte ljudi od tega davka na — neumnost!

Polovična voznina za delavce. — Železniško ministerstvo je izdalo naredbo, da imajo delavci, ki dobe dela v drugem kraju, pravico do polovične voznine. Te določbe se glase: 1. Delavci, katerim je preskrbena dela kaka javna občekristna posredovalnica v kakem vnanjem kraju, imajo pri voznjah čez 50 km pravico do polovične voznine v tretjem razredu osebnih in mešanih vlakov. 2. Polovični vozni listki se dobe pri blagajni, če se pokaže po določenem vzorcu izgotovljena izkaznica javne posredovalnice. Na tej izkaznici mora biti ime delojemalčeve, železniška proga in dan odhoda zabeležen, kakor tudi potrjeno, da se je lastniku te izkaznice preskrbelo delo. 3. Ta izkaznica se pri blagajni zaznamuje z uradnim pečatom. Pri pregledovanju voznih listkov se mora pregledniku pokazati in na zadnji postaji z voznim listkom oddati. 4. Železniška uprava ima pravico, da to ugodnost za določeno dobo, posamezna postajališča in nekatere vlake prekliče, oziroma ustavi.

Obrtni svet in socialno zavarovanje. Državni obrtni svet je dne 15. in 16. t. m. obravnaval o načrtu socialnega zavarovanja in je sklenil resolucijo, ki obsega v glavnem sledeče točke: »Obrtni svet smatra obvezno zavarovanje za potrebno. To zavarovanje pa se ne sme omejiti samo na starostno zavarovanje, temveč se mora raztegniti tudi na zavarovanje proti onemoglosti. Zavarovati se morajo vsi obrtniki brez vsake meje dohodkov. — Obrtni svet odobrava vladni predlog, naj bi se ustanovili okrajni zavarovalni zastopi s predsednikom, katerega določi država in zastopniki, kateri so po tretjini vzeti iz vrst delodajalcev, delavcev in samostojnih zavarovancev. Doneski samostojnih naj bi se ravnali po višini dohodkov; državi donesek bi se naj dajal samo v takem slučaju, ako zavarovanec nima več ko 1200 K letnih dohodkov.

Rojaki, izpolnajte svojo narodno dolžnost: pristopajte k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M.!

Ivan Kravos
na Koru št. 11. GORICA na Koru št. 11
sedlarska delavnica

in zaloga raz-
ličnih konjskih
vpreg za labko
ali pa težko
vožnjo; dalje
ima v zalogi
različne konj-
ske potreb-

štine, potovalne potrebšline kakor: kov-
čage, torbice, denarnice, listnice
itd. — Izvzuje in sprejma v
popravo različne koleseljas in
kočije.

Popravila se izvorsujejo točno.
Cene zmerne.

Mail oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na delu (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Fran Kovak, brivec Gorica, Gosposka ulica št. 3 se priporoča sl. slov. občinstvu v mestu in na deželi. Postrežba točna in čista. V zalogi se dobi razne toaletne potrebitve po zmerni ceni. Prevzema tudi vsa lasničarska dela ter kapuje zmešane ženske lase od K 6 naprej kg.

Za sedem deklet je plesala Jolanda na štrajh ko igrala vojaška je banda. Pa orgljice tudi in tudi klavir. Jolando so spravili v plesni nemir. Jolande ni več, — zapustila samo je par nepokvarjenih čevljev

Najcenejši in najboljši nakup

v modni trgovini

ENGELBERT ŠKUŠEK

Gorica — Via Scuole 6

Za gospode:

Srajce
Ovratniki
Zavratnice
Manšeti
Gumbe za manšete
Naprsniki
Spodnje hlače
Naramnice
Rokovice
Modni telovniki
Nogovice

Dokolenke
Čepice
Dežniki
Pasovi
Podveze
Gumbi
Turistovske oprave
Žepni robci
Gamaše
Klobuki

Za dame:

Srajce
Hlače
Spodnja krila
Predpasniki
Pasovi
Nogavice
Korseti
Glavniki
Žepni robci
Našitki za perilo
Toiletno milo, Parfumi

Cene strogo solidne!

Čenjenim odjemalcem na deželi pošljem blago na izbero.

Gospodom gostilničarjem in drugim se uljudno nanaša, da je izšel nov slovenski cenik gramofonov in plošč, dvokoles, šivalnih strojev itd. s čudovito nizkimi cenami pri

Batjel-u

Gorica

Stolna ulica 3-4.

Tam je velika zaloga vsakovrstnih gramofonov od K 15 — K 1000 kakor tudi različnih dvokoles, šivalnih strojev. — Zastopnik kmetijskih strojev, orkestrirajnov itd., mehanična delavnica. — Prodaja tudi na mesečne obroke. — Ceniki franko.

udlikovana pekarija in sladničarna

Karol Draščik

v Gorici na Kurnu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Estanovljena tverdka 1800.

J. Drufovka — Gorica

Gosposka ulica 3.

Tovarniška zaloga usnja ter potrebitve za čevljarje. — Usnje za sedlarje in kufjarjeve l. t. d.

Lastna strojarna v Černdah.

Odlikovana tovarna nadplato.

Anton Potatzky v Gorici.

Na srednj. Baščolja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče aluherškovga in drsnega blaga ter tkanila, proge in ulij.

POTREBITVE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivalne za šivalne stroje.

POTREBITVE

za krojače in čevljarje.

Svetlinjalec. — Ročni venci. — Mašne knjižnice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krojačarje, prodajalce posojil in trgovce na deželi. 1 35-8

„OHO“

J. Medved, Gorica

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

Zaloga vina

tvrdke Ivan Fontanotti iz Kopra

odlikovan z zlato svetinjo in z zaslužnim križcem na razstavi v Parizu

Gorica — Via Teatro 9 — Gorica.

Teran prave vrste, refošk, belo vino in muškati vse lastnega pridelka.

Cene zmerne, postrežba na dom.

Novost!

Novost!

Ravnokar sta izšli v založbi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček:

„Kraljica Dagmar“

Zgodovinski roman. — Spisal: VACLAV BENEŠ-TRÉBIZSKÝ. — »Slovenska knjižnica« snopič 173—180. — Cena za nenaročnike K 3.20. P ština 20 vin.

Guy de Maupassant: Novele.

Prevel: Pastuškin. — »Salonska knjižnica« št. XII. — Cena K 2. — Poština 20 vin.

Naroča se v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček v Gorici.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo »Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici« je z ozirom na premenjena in dne 21. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsake 100 kron; na menice pa proti 6% obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajemu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2% prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2%, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni; opravični po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih »Soča« in »Primorac«.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugi uradu v »Trgovskem domu«.

Načelstvo in nadzorstvo.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

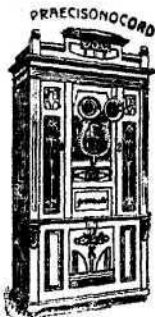
V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tuje od K 1.20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Regljice. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Martin Šuligoj

urar in trgovec v Gorici

Via della Bianca šte. 43

(prej v Kanalu 22 let)

ima v zalogi šivalne stroje najnovejšega sistema. — Zastopnik orkestrirajnov in gramofonov, katere tudi popravlja. Priporoča se gg. železničarjem in po železnici potujočemu občinstvu.

Postrežba solidna in poštena.

Zastonj in poštine prosto se razpošilja:

Domača knjižnica

Seznam izbranih, najboljših del slovenske literature in svetovne literature v dobrih prevodih.

lg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigarna v Ljubljani.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga — oljkinega olja prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfetia, Bari in Nice s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 160, 180, 200, 240, za lač po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Zastonj in poštine prosto pošiljamo na zahtevo

cenik slovenskih knjig in muzikalij.

Knjigarna A. Gabršček — Gorica.

Pravkar je izšlo v najinem založništvu:

Čvetko Golar:

— PISANO POLJE —

8°, 114 strani. Broširano K 1.80, vezano K 2.80.

Golar nam nudi s to knjigo zbirko pesmi, polnih ubranosti in toplega prirodnega čuta, ki jih bodo gotovo povsod radi čitali. Ovitek in velike začetne črke je narisal M. Gaspari.

V Ljubljani, meseca marca 1910.

lg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg, založna knjigarna.